

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 266.943 van 8 juni 2026
in de zaak A. 244.900/XII-9877**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Ann Dierickx en Charlotte Plottier De Foer
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Mechelsestraat 107-109
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de VLAAMSE GEMEENSCHAP
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Stijn Sabbe en Hendrik Lemmens
 kantoor houdend te 1040 Brussel
 Sint-Michielslaan 47
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 21 mei 2025, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van de secretaris-generaal van het departement
Zorg van de Vlaamse Gemeenschap van 27 maart 2025 tot stopzetting van de stage
van verzoeker in de anesthesie-reanimatie.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 263.845 van 1 juli 2025 is de vordering tot
schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen.

Verzoeker heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de
rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een verslag opgesteld.

Verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 april 2026.

Staatsraad Ann Coolsaet heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker, advocaat Charlotte Plottier De Foer, die verschijnt voor verzoeker, en advocaat Hendrik Lemmens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. In het arrest nr. 263.845 van 1 juli 2025, waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is verworpen, worden de feiten als volgt weergegeven:

“3.1. Op 19 september 2022 wordt aan verzoeker door het directoraat-generaal Gezondheidszorg van de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu het visum houdende de toelating om het beroep van arts uit te oefenen vanaf 15 september 2022 verleend.

3.2. Op 26 augustus 2022 dient verzoeker bij het agentschap Zorg en Gezondheid, afdeling Informatie en Zorgberoepen, een stageplan in voor de opleiding tot arts-specialist in de anesthesie-reanimatie en op 16 januari 2023 een aangepast stageplan.

Op 26 oktober 2022 start verzoeker effectief als arts-specialist in opleiding (hierna : ASO) in de anesthesie-reanimatie aan het UZ Gent.

Zijn aangepast stageplan ziet er als volgt uit:

26-10-2022 – 31-12-2022 UZ Gent

01-01-2023 – 31-08-2023 AZ Sint-Lucas

01-09-2023 – 25-10-2027 UZ Gent.

Na een positief advies op 31 januari 2023 door de erkenningscommissie, wordt op 8 februari 2023 dit aangepast stageplan goedgekeurd door het agentschap Zorg en Gezondheid.

3.3. Wat de stage in het AZ Sint-Lucas (01-01-2023 – 31-08-2023) betreft, vindt op 20 maart 2023 een functioneringsgesprek plaats. De sterktes en zwaktes van verzoeker worden door de coördinerend stagemeester als volgt omschreven:

- Medicus:

‘Theoretische kennis is in de loop van de maanden al wat bijgeschaafd, maar kan nog beter. Is tijdens de ingreep vaak met andere zaken bezig terwijl die 'dode momenten' misschien nuttig kunnen worden gebruikt om wat bij te studeren.

Is anderzijds in de praktijk wel geïnteresseerd om bij te leren en receptief voor tips

van supervisie.

Positieve evolutie in technische vaardigheden. Eerste stappen gezet in de locoregionale anesthesie.’

- Wetenschapper:

‘Voorstelling met onderwerp naar keuze gegeven tijdens stafvergadering (zie afzonderlijke beoordeling).’

- Communicator:

‘Wordt gepercipieerd door de leden van het OK-team als aangename, vriendelijke

en rustige collega. Maakt soms een beetje een afwezige indruk.’

- Manager:

‘Leidinggevende attitude nog onvoldoende aanwezig. Is zich hiervan bewust en

tracht hieraan te werken.

Nog te beperkte inschatting van risicovolle situaties en van het eigen kunnen, alsook van wanneer je best om hulp vraagt bij probleemsituaties.

Systematiek, planning en anticipatie op onbekende/onverwachte zaken kunnen

nog beter.

Patiëntendossiers zijn preoperatief heel goed doorgenomen en voorbereid.’

Op 31 juli 2023 vindt een evaluatiegesprek plaats waarbij de coördinerend stagemeester verwijst naar eerdere evaluaties.

3.4. Wat de stage in het UZ Gent (01-09-2023 – 25-10-2027) betreft, meldt verzoeker op 31 augustus 2023 zijn afwezigheid wegens ziekte op 1 september 2023. Na vraag om verduidelijking over deze mededeling, geeft verzoeker op 2 september 2023 toe dat dit geen afwezigheid wegens ziekte betrof, maar wel wegens slechte planning van zijn vakantie, wat een nalatigheid van zijnentwege uitmaakt waarvoor hij de gevolgen wil dragen en wat een gebrek aan collegialiteit en verantwoordelijkheidsgevoel aantoon. Naar aanleiding van deze onwettige afwezigheid van verzoeker aan het begin

van deze stage wordt op 12 september 2023 door de coördinerend stagemeester bij het departement Zorg, afdeling Vlaamse Zorgkas en Zorgberoepen, melding gemaakt van een geschil in kader van artikel 12 van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 'betreffende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen' (hierna: besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017).

Op 31 oktober 2023 wordt verzoeker uitgenodigd om hieromtrent te worden gehoord door de erkenningscommissie op 28 november 2023.

Op 28 november 2023 wordt verzoeker gehoord door de erkenningscommissie. Tijdens deze hoorzitting geeft verzoeker aan te beseffen dat hij fouten heeft gemaakt en zijn verantwoordelijkheid heeft ontlopen, wat volgens hem om een eenmalige stommiteit gaat, dat hij hoopt de relatie met zijn stagemeesters en mentoren te herstellen, dat hij dankbaar is voor de nieuwe kans en dat hij zich professioneler zal opstellen.

3.5. Naar aanleiding van het posten door verzoeker van een foto van een minderjarige patiënt op Instagram in de periode eind oktober - begin november 2023, wordt een afsprakennota opgesteld.

3.6. Op 21 december 2023 vindt een tussentijdse evaluatie plaats waar de coördinerend stagemeester verzoeker als volgt evalueert:

- Medicus:

'Ter info: balkjes zijn zelfevaluatie, werden door mij als correct gepercipieerd.

Je theoretische kennis wordt als matig beoordeeld. Je technische vaardigheden zijn op niveau.'

- Wetenschapper:

'Ter info: balkjes zijn zelfevaluatie, en zijn wat mij betreft iets te streng.

Belangrijk is nu om te focussen op twee zaken, nl het EDAIC examen en het volgen van de aangereikte wetenschappelijke vorming. Als je dit al kan volhouden, zal je kennis boosten, wat je kliniek en je probleemoplossend vermogen ten goede zal komen.'

- Communicator:

'Ter info: balkjes zijn zelfevaluatie, werden door mij niet aangepast.

Je communiceert vlot, maar er ontbreekt momenteel nog maturiteit in je professioneel gedrag. Je lijkt wel open te staan voor feedback, dus we hopen dat je uit je fouten leert en dat we de beste versie van Robin zeer binnenkort mogen leren kennen.'

- Manager:

'Ter info: balkjes zijn zelfevaluatie, werden door mij als correct gepercipieerd, met uitzondering van de Kennis van de grenzen van de eigen competentie. Deze wordt zowel door de perifere opleiders als door onze eigen staf als ruim onder het verwacht niveau geëvalueerd. Je lijkt soms wat afwezig, wat 'zweverig', met een onvoldoende inschatting van je eigen kunnen en weten.'

3.7. Op 2 januari 2024 wordt verzoeker door de secretaris van de erkenningscommissie in kennis gesteld van de ontvangst op 28 december 2023 van

verzoekers stagerapport voor zijn eerste stagejaar, hetwelk de erkenningscommissie op 30 januari 2024 zal onderzoeken.

Op 30 januari 2024 verleent de erkenningscommissie een positief advies over het eerste stagejaar van verzoeker. Desalniettemin heeft zij wel de volgende opmerkingen:

'matige evaluaties en wat betreft professioneel gedrag XXXX ondermaats.

stagerapport 1: UZGent/st Lucas Gent: evaluatie matig, professioneel gedrag

ondermaats [...].’

Op 8 februari 2024 wordt verzoeker er door de secretaris van de erkenningscommissie van in kennis gesteld dat zijn stagerapport voor jaar 1 van zijn opleiding anesthesie-reanimatie is goedgekeurd.

3.8. Naar aanleiding van het overlopen van de tiktijden van verzoeker in de periode van 1 oktober 2023 tot 31 januari 2024 en naar aanleiding van de melding van een aantal medewerkers dat bepaalde door verzoeker als grap bedoelde opmerkingen of handelingen aanleunen bij grensoverschrijdend gedrag, wordt op 9 februari 2024 opnieuw een afsprakennota opgesteld, waarin het volgende wordt opgenomen:

‘In werkkledij de tik klok gebruiken dichtst bij de werkplek. Op vlak van professioneel gedrag werken we verder aan voortschrijdend inzicht in de kernwaarden van het UZ Gent. De komende maanden leggen we de focus op respectvol en integer omgaan met medewerkers ongeacht de hiërarchische positie of gender.’

3.9. Op 29 maart 2024 vindt een tussentijdse evaluatie plaats, waar verzoeker als volgt wordt geëvalueerd door zijn supervisor:

- Medicus:

‘De stafleden hebben unaniem en aan de hand van meerdere voorbeelden aangegeven dat zowel theoretische kennis als technische vaardigheden onder verwacht niveau liggen. Onvoldoende voorbereiding van de casussen. Laat erg belangrijke zaken uit medische voorgeschiedenis weg bij overdracht patiënt. Er wordt onvoldoende tot geen gevolg gegeven aan feedback.’

- Wetenschapper:

‘Dringend tijd om aan een MANAMA onderwerp te beginnen denken. EDAIC examen voorbereiden.’

- Communicator:

‘Een aangename werksfeer is belangrijk, maar humor kan kwetsend zijn voor de ontvangers. Humor mag niet grensoverschrijdend zijn. Jouw grappen en je gedrag werden door enkele vrouwelijke medewerkers van het operatiekwartier en de PAZA ervaren als grensoverschrijdend. We hebben je hierover aangesproken en gewezen op nultolerantie. Dit gedrag kan je carrière en je reputatie ernstig schaden en is ontoelaatbaar. Wees eerlijk in je communicatie. Als je een fout maakt: biecht op. Veel stafleden zien in jou de perfecte toneelspeler: in bijzijn van supervisor onderdanig, achter onze rug ongepast assertief (Vb. incidenten op materniteit waarbij beleid van obstetricus in twijfel wordt getrokken in bijzijn van patiënt).’

- Manager:

‘Theorie moet omhoog door te studeren. Technische vaardigheden blijven haperen

omdat kennis van de protocollen nog onvoldoende is. Een protocol enkel lezen is onvoldoende, je moet er parate kennis van maken.

Essentiële veiligheidsmaatregelen dienen gekend te zijn met correcte implementatie.

Nood aan meer systematiek, planning en anticipatie.

Er werd geen of onvoldoende gevolg gegeven aan feedback over: correct gebruik van de tiktijden, onwettige afwezigheid, grensoverschrijdend gedrag, ongepast professioneel gedrag (gebruik van hoofdtelefoon tijdens patiëntencontact, ernstige

GDPR inbreuken, niet bereikbaar tijdens lunchpauze, ...)

Hierover werden reeds de hoofddarts, de sectorvoorzitter en de erkenningscommissie op de hoogte gebracht. Tevens werden twee afsprakennota's opgesteld met opleggen van een nultolerantie voor onprofessioneel gedrag.

Afspraken worden driemaandelijks opgevolgd.

Tijdens de laatste stafvergadering eind maart hebben de stafleden reeds een stopzetting geadviseerd aan het diensthoofd wegens het cumul aan tekortkomingen in je CANMED-rollen van arts medicus, wetenschapper, communicator en manager. [H]et diensthoofd heeft juridisch advies in UZ Gent gevraagd: eerst een verbetertraject opstellen conform het ministerieel besluit over stopzetting opleiding.

Er werd een plan van aanpak opgesteld: binnen drie weken verwachten we van jou

een verbeteringstraject met focus op verbetering van je motivatie/houding, arts medicus & communicator en arts manager. Binnen 3 maand krijg je een her-evaluatie. Indien terug onvoldoende dan wordt stopzetting van de opleiding aangevraagd bij de erkenningscommissie.'

3.10. Naar aanleiding van de problemen die zich tot dan toe tijdens zijn stage met verzoeker hebben voorgedaan, wordt een verbeterplan aan verzoeker overhandigd.

In dit verbeterplan wordt concreet overlopen om welke problemen het precies gaat en worden dienaangaande telkenmale volgende doelstellingen geformuleerd:

'1. Tiktijden:

Om 7.30 uur in werkkledij aan de prikklok het dichtst bij de werkplek van die dag.

2. Onwettige afwezigheid en frauduleuze ziektemelding:

Nultolerantie

3. Grensoverschrijdend gedrag:

Nultolerantie. We verwachten dat er respectvol en integer wordt omgegaan met medewerkers, ongeacht hiërarchische positie of gender.

4. Ongepast professioneel gedrag:

Nultolerantiebeleid voor ongepast gedrag tegenover patiënten en familie.

5. Professionele ontwikkeling:

Opvolgtraject ter verbetering van casusvoorbereiding, klinisch functioneren, theoretische kennis, implementeren van feedback en professionele houding.

6. Persoonlijke ontwikkeling:

- Zorg voor voldoende slaap

- Verander je studie- en sportroutine

- Opvolging door Dr. [S.]'

Daarnaast bevat dit verbeterplan een actieplan theoretische kennis en een opvolgtraject klinisch functioneren met een opleidingsschema van acht weken.

Op 7 en 14 juni 2024 volgen dan de beoordelingen van de weken 1 en 2.

3.11. Op 17 en 19 juni 2024 doen er zich dan drie voorvallen voor die, mede gelet op de continue houding van professioneel onderpresteren, voor het UZ Gent de aanleiding vormen voor de beëindiging van de ASO-overeenkomst met verzoeker.

Naar aanleiding van de ernst van de tekortkomingen, die de goede werking van de dienst anesthesie en de goede zorgverlening én de veiligheid van de patiënten ernstig in gevaar brengen, wordt de ASO-overeenkomst van verzoeker met UZ Gent op 28 juni 2024 beëindigd.

3.12. In haar brief van 4 juli 2024, gericht aan het departement Zorg, aan de erkenningscommissie anesthesie en aan verzoeker, geeft de coördinerend stagemeester van verzoeker een overzicht van de problemen i.v.m. zijn professionele ontwikkeling en zijn onprofessioneel gedrag en verzoekt zij daarom om de beëindiging van zijn stageplan.

3.13. Daaropvolgend, op 5 juli 2024, wordt verzoeker in het kader van de

procedure van artikel 13 besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 door de erkenningscommissie anesthesie-reanimatie uitgenodigd om te worden gehoord op 30 juli 2024.

In hun brief van 29 juli 2024 aan de erkenningscommissie argumenteren de raadslieden van verzoeker waarom het beëindigen van zijn stage disproportioneel zou zijn en nu zeker nog niet nodig is. Zij vragen om een aanpassing van het stageplan en de stageplaats van verzoeker met eventuele opvolging door de erkenningscommissie en, indien nodig, een verlening van de stage.

Op 30 juli 2024 wordt verzoeker, in aanwezigheid van één van zijn raadslieden, gehoord door de erkenningscommissie.

In de op deze hoorzitting volgende bespreking wordt door de erkenningscommissie het volgende aangehaald:

‘- Voor het verbetertraject werd opgelegd had hij al twee afsprakennota’s lopen (o.a. door gedeelde foto van minderjarige op instagram). Hij werd meerdere keren gewaarschuwd en kreeg meerdere kansen om zich te herpakken. Hij kreeg ook al eens een waarschuwing van de EC.

- Op deontologisch (te laat komen, onwettige afwezigheid, grensoverschrijdend gedrag, patiënten zien met koptelefoon op...) en theoretische en technische kennis schiet hij tekort.

- Casussen uit medbook zijn zeer selectief. De kandidaat kan zelf kiezen welke casussen die hij ingeeft. Dus de positieve casussen zijn niet (noodzakelijk) representatief.

- ASO heeft geen schuldinzicht. Anderen hebben het verkeerd gezegd of verkeerd verstaan... Het is altijd de schuld van iemand anders.

- Hem overplaatsen naar ander universitair centrum gaat geen soelaas bieden. Hij is niet betrouwbaar. Foto’s op internet zetten van patiënt... Dit kan niet door de beugel. We kunnen niet onbeperkt kansen geven. Ze spelen met mensenlevens.

- Als XXXX de opleiding mag voorzetten en finaal erkend zal worden, dan zal er allicht een serieus tekort aan anesthesisten moeten zijn vooraleer hij tewerkgesteld kan worden want zijn opleidingsplekken zullen wellicht een negatieve aanbeveling geven.

- Kandidaat heeft lange lijst van problemen en incidenten. Is hij überhaupt wel geschikt om als arts te werken?’

3.14. Op 24 september 2024 wordt de coördinerend stagemeester van verzoeker gehoord door de erkenningscommissie.

In de op deze hoorzitting volgende bespreking wordt door de erkenningscommissie het volgende aangehaald:

‘- Hij heeft meerdere waarschuwingen en gesprekken gekregen. Het dringt niet door.

- Foto op internet als belangrijk argument aanhalen.

- Hij is er meermaals op gewezen dat er gebreken waren. In het begin met de zachte hand, tegen het einde steeds strenger.

- De andere coördinerend stagemeesters bevestigen dat zij hem niet zouden aannemen. Hij heeft al meerdere kansen gekregen en hij hervalt elke keer in een onprofessionele houding.

- Dossier toont aan dat hij evolueert van matige assistent naar slechte assistent, ondanks meerdere aanmaningen. Gaat om cumulatief verhaal.

- Geen kans op verbetering als hij zelfs niet inziet dat de fout bij hem ligt.

- Dat de advocaat het ontslag bij het UZ Gent niet aanvecht, is een teken dat ze beseffen dat ze geen sterk dossier hebben.

- Extra hoorzitting via zoom is wenselijk. Vb. met [V.S.] van AZ Sint-Lucas.’

Op 30 oktober 2024 wordt verzoeker door de secretaris van de

erkeningscommissie ervan in kennis gesteld dat extra hoorzittingen zullen worden ingelast en dat daaropvolgend verzoeker opnieuw zal worden gehoord op 26 november 2024.

Op 30 oktober 2024 en op 13 november 2024 volgen dan nog die extra hoorzittingen.

3.15. Op 22 november 2024 maakt verzoeker nog een brief met bijkomende argumentatie en bewijsstukken over aan de erkeningscommissie en vraagt hij om een verdere kans om zich als anesthesist te bewijzen.

Op 25 november 2024 maakt ook de vader van verzoeker een brief over aan de erkeningscommissie met daarin aangevend zijn visie op het dossier en zijn mening dat verzoeker zeer geschikt is om het beroep van anesthesist uit te oefenen. Daarom vraagt hij dat aan verzoeker alsnog een kans wordt verleend, minstens te verlenen onder bepaalde voorwaarden.

3.16. Na verzoeker en zijn vader te hebben gehoord, adviseert de erkeningscommissie op 26 november 2024 dat de opleiding tot het verkrijgen van

de bijzondere beroepstitel anesthesie-reanimatie van verzoeker moet worden stopgezet, op grond van de volgende overwegingen:

‘- Dat de vader van dr. XXXX 14 pagina’s nodig had om in zijn brief alles te kunnen weerleggen, toont aan dat er duidelijk heel veel aan de hand is.

- Twee zaken zijn relevant en leiden tot de beslissing om stop te zetten:

1. Het gaat echt om een opstapeling van feiten. Verschillende voorvallen zouden als eenmalig voorval wel geduld worden, maar hier betreft het een opeenstapeling. Dr. XXXX leert niet bij.

2. Er is een gebrek aan ernstige inschatting van de feiten door dr. XXXX. Er zijn heel veel negatieve beoordelingen, waar dr. XXXX toch telkens het positieve uitfiltert. Dit toont aan dat hij zijn fouten en de ernst ervan niet inziet.

- Het zal heel moeilijk zijn om in Vlaanderen een tweede kans te krijgen.

- Het blijft wel een verregaande beslissing, maar het vertrouwen is weg bij alle leden. Anesthesisten hebben een grote verantwoordelijkheid nodig, die toont dr. XXXX niet.

- De hoorzittingen met de mensen van het AZ Sint-Lucas en het UZ Gent spreken voor zich.

- De frauduleuze afwezigheid valt voor sommige leden onder een jeugdzonde, voor sommige leden is dit voorval op zichzelf al voldoende voor ontslag.

- Een stopzetting betekent niet dat hij in de toekomst nooit meer opnieuw kan kandideren voor een ticket bij een Vlaamse / Franstalige universiteit. Hij kan elders altijd opnieuw kandideren voor anesthesie of een andere discipline. Hij kan ook nog naar het buitenland.

- Dr. XXXX heeft verschillende kansen gekregen, maar deze niet gegrepen. Er kon geen verbetering worden vastgesteld.’

3.17. Op 5 december 2024 bezorgt de secretaris-generaal van het departement Zorg, afdeling Vlaamse Zorgkas en Zorgberoepen, aan verzoeker haar voornemen om zijn stageplan anesthesie-reanimatie stop te zetten, op grond van de volgende overwegingen:

‘Ik heb het voornemen om uw stageplan anesthesie-reanimatie stop te zetten. Ik volg daarmee het advies van de erkeningscommissie anesthesie-reanimatie van 26 november 2024 en de motivering ervan. U vindt dit advies in bijlage 1 bij deze brief.

U kan tegen dit voornemen tot verlenging een bezwaarnota indienen, eventueel vergezeld van extra bewijsstukken. Om ontvankelijk te zijn, mailt u uw bezwaarnota binnen 30 dagen na ontvangst van deze brief naar

artsen@vlaanderen.be, conform artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 februari 2017 betreffende de erkenning van artsenspecialisten en van huisartsen. U vindt het volledige artikel 16 in bijlage 2 bij deze brief.

Als u tijdig een bezwaarnota indient, ontvangt u na het doorlopen van de bezwaarprocedure nog een definitieve beslissing over uw erkenning via aangetekende brief.

Als u geen bezwaarnota indient, of dat laattijdig doet, wordt het voornemen tot negatieve beslissing, vermeld in deze brief, van rechtswege geacht een weigeringsbeslissing te zijn. In dat laatste geval kan u tegen deze beslissing in beroep gaan bij de Raad van State. Om ontvankelijk te zijn, stuurt u uw beroep binnen 60 dagen naar de afdeling Administratie van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel en volgt u daarbij de procedure vastgelegd in het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Administratie van de Raad van State.'

3.18. Op 7 januari 2025 dienen de raadsliden van verzoeker, tegen dat voornemen van 5 december 2024, een omstandig gemotiveerde bezwaarnota met bewijsstukken in, waarin zij op basis van hun argumentatie vragen om:

- niet te beslissen tot een stopzetting van de stage anesthesie;
- een verderzetting van de stage anesthesie, zij het niet meer aan het UZ Gent;
- een aangepast stageplan anesthesie te mogen voorleggen;
- zo nodig, te voorzien in aanvullende opvolging door de erkenningscommissie op systematisch ingeplande tijdstippen;
- voor de in een universitair ziekenhuis te volgen maanden niet te opteren voor het UZ Gent; en
- opleiding door een andere coördinerend stagemeester.

3.19. Op 4 februari 2025 vindt de hoorzitting van de adviescommissie voor Voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (Kandidaat-)pleegzorgers, Kamer voor artsen-specialisten en huisartsen (hierna: adviescommissie), plaats.

Op 18 maart 2025 verstrekt de adviescommissie volgend advies:

'3 ADVIES

De commissie gaat niet over tot een nieuwe, eigen beoordeling van de situatie, maar spreekt zich uit over de genomen beslissing. Daarbij kan zij rekening houden met de feitelijke evoluties in het dossier tot de dag van de zitting, voor zover die voldoende betrouwbaar zijn aangetoond. Zij gaat na of die beslissing in overeenstemming is met de wettelijke regeling, met de algemene rechtsbeginselen en met de beginselen van behoorlijk bestuur, of zij procedureel correct tot stand gekomen is en of zij redelijk verantwoord en opportuun is.

Na grondige evaluatie is gebleken dat er aanzienlijke tekortkomingen zijn in zowel

de kennis als het functioneren van betrokkene. Ondanks eerdere signaleringen en mogelijkheden tot verbetering is er onvoldoende geredieerd, waardoor de geconstateerde fouten blijven bestaan. Tijdens de praktijkvoering zijn meerdere manifeste fouten in doseringen vastgesteld, en daarnaast zijn er overtredingen van bevoegdheden geconstateerd. Dit wijst op een gebrek aan bekwaamheid en vormt een risico voor een veilige en verantwoorde uitoefening van de functie.

Naast deze inhoudelijke tekortkomingen zijn er ook structurele problemen op het gebied van attitude en professionaliteit. Betrokkene is herhaaldelijk niet komen opdagen, wat duidt op een gebrek aan verantwoordelijkheid en inzet. Dit is zorgwekkend, zeker gezien het feit dat het belang en de veiligheid van de patiënt altijd voorop moeten staan. Door de aanhoudende tekortkomingen

kan niet worden gegarandeerd dat de zorg op een veilige manier wordt verleend, wat onaanvaardbare risico's met zich meebrengt.

Bovendien is het theoretisch examen niet met succes afgerond, wat een verdere indicatie is van onvoldoende kennis en voorbereiding. Gezien deze bevindingen kan niet anders dan tot de conclusie worden gekomen dat betrokkene niet geschikt is om de functie op een verantwoorde wijze uit te oefenen.

Nadat de commissieleden kennis hebben genomen van het administratief dossier, inclusief het bezwaarschrift, en nadat ze beide partijen hebben gehoord, beschouwt de commissie dit bezwaarschrift ongegrond.'

Op 21 maart 2025 wordt een afschrift van dit advies van de adviescommissie aan verzoeker bezorgd.

3.20. Op 27 maart 2025 beslist de secretaris-generaal van het departement Zorg, afdeling Vlaamse Zorgkas en Zorgberoepen, om verzoekers stage in de anesthesie-

reanimatie stop te zetten, op grond van de volgende overwegingen:

'Stopzetting van de stage in de anesthesie-reanimatie

Geachte dr. XXXX,

Ik bezorg u hierbij mijn beslissing met betrekking tot de vraag van de erkenningscommissie anesthesie-reanimatie om uw dossier stop te zetten.

Na haar zitting van 26 november 2024, adviseerde de erkenningscommissie anesthesie-reanimatie en nam het Departement Zorg het voornemen om uw stageplan anesthesie-reanimatie stop te zetten.

Dit voornemen werd aan u overgemaakt op 10 december 2024.

Op 4 januari 2025 verzond u een bezwaarschrift, dat ontvankelijk werd bevonden. Uw bezwaar werd beoordeeld tijdens de bijeenkomst van 4 februari 2025 van de kamer voor artsen-specialisten en huisartsen van de Adviescommissie voor voorzieningen van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en (kandidaat-)pleegzorgers (hierna de adviescommissie).

De adviescommissie concludeert dat u ongeschikt bent om de functie op een verantwoorde manier uit te oefenen en verklaart het bezwaarschrift ongegrond.

Conform de standpunten van de erkenningscommissie en de adviescommissie, besluit ik om uw stage in de anesthesie-reanimatie stop te zetten.

U vindt het advies van de adviescommissie, aan u overgemaakt op 21 maart 2025, nogmaals in bijlage.

U kan tegen deze beslissing in beroep gaan bij de Raad van State. Om ontvankelijk

te zijn, stuurt u uw beroep binnen de 60 dagen naar de afdeling Administratie van de Raad van State, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel en volgt u daarbij de procedure vastgelegd in het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State.'

Dit is de bestreden beslissing."

IV. Onderzoek van de middelen

Vooraf

4. Luidens artikel 2, § 1, derde lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: algemeen procedurereglement) moet het verzoekschrift een samenvatting van het middel bevatten als voor het middel een verdere uiteenzetting nodig is. Luidens het voornoemde artikel 2, § 1, derde lid, van het algemeen procedurereglement kan de ontstentenis van de samenvatting van de grief niet leiden tot de niet-ontvankelijkheid van het middel, maar luidens het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 21 juli 2023 ‘tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ dat deze verplichting invoerde, heeft “die ontstentenis [...] als enig mogelijk gevolg voor de verzoeker dat de draagwijdte van zijn grief niet correct samengevat en dus begrepen wordt in het verslag van de auditeur en in het arrest” (BS 26 juli 2023, Ed. 2, 62.630).

Te dezen bevat het verzoekschrift weliswaar een uiteenzetting van het middel, maar geen samenvatting van de grieven in de zin van de voornoemde bepalingen, terwijl verzoeker wel aan de hand van zeer omstandige toelichtingen concreter ingaat op de argumenten die volgens hem het middel ondersteunen.

Uit wat voorafgaat, volgt dat verzoeker moet verdragen dat de Raad van State de grieven samenvat en begrijpt zoals hierna wordt gedaan.

Dit geldt te dezen des te meer nu verzoeker in het auditoraatsverslag nogmaals kan lezen dat hij verplicht is zijn middelen samen te vatten, doch het desondanks niet nodig vond dit alsnog te doen in zijn laatste memorie.

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel

5. In het verzoekschrift voert verzoeker in het eerste middel de schending aan van artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 ‘betreffende de erkenning van artsen-specialisten en van huisartsen’ (hierna: het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017), van het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht. Hij zet uiteen dat, daar de bestreden beslissing zich aansluit bij de adviezen van de erkenningscommissie en de adviescommissie, de bestreden beslissing onzorgvuldig is voorbereid en genomen, waardoor ze niet steunt op deugdelijke motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. In wat als een eerste grief kan worden beschouwd, voert verzoeker aan dat het advies van de erkenningscommissie ten onrechte geen rekening houdt met het gevoerde verweer, zodat ook de bestreden beslissing die op dat advies steunt, gebrekkig is. In wat als een tweede grief kan worden beschouwd, zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing, in de mate dat ze overweegt dat verzoeker niet geschikt is voor de stage anesthesie-reanimatie, steunt op onjuiste motieven. In dat verband voert verzoeker aan dat: i) de coördinerend stagemeeester bevestigt dat verzoeker wel degelijk geschikt is voor de stage anesthesie-reanimatie; ii) de bestreden beslissing niet overweegt om verzoeker zijn stage elders te laten verderzetten, eventueel mits verlenging van de stage; iii) hij ten onrechte als onkundig wordt beoordeeld; iv) de bestreden beslissing uitgaat van onjuiste redenen voor zijn ontslag. In wat als een derde grief kan worden beschouwd, zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat niet alle (coördinerend) stagemeeesters zich hebben gekweten van hun wettelijke verplichtingen. Verzoeker voert in dat verband aan dat: i) de evaluatie door zijn stagemeeesters niet zorgvuldig gebeurde en de bestreden beslissing daar ten onrechte geen rekening mee houdt; ii) zijn evaluatie door de stagemeeesters niet materieel is gemotiveerd en de bestreden beslissing daar evenzeer ten onrechte evenmin rekening mee houdt.

6. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting van het middel en repliceert hij op de memorie van antwoord. Wat de eerste grief betreft, voegt verzoeker toe dat de beoordeling door de adviescommissie is onderbouwd met argumenten die strijdig zijn met de feiten, zelfs met de “beweerde en ten laste gelegde feiten”. Wat de tweede grief betreft, voegt verzoeker meer feitelijke argumenten aan om erop te wijzen dat de coördinerend stagemeester niet van oordeel is dat verzoeker ongeschikt is, laat staan dat hij geen tweede kans zou verdienen. Voorts benadrukt verzoeker dat uit de bestreden beslissing en daaraan ten grondslag liggende adviezen niet blijkt dat een inhoudelijke afweging is gemaakt of het niet mogelijk is dat verzoeker zijn stage elders verderzet. Wat het oordeel als zou hij onkundig zijn betreft, relateert verzoeker de ernst van een aantal tekortkomingen, die niet zwaarwichtiger zouden zijn dan voor andere artsen-specialisten in opleiding of ook gelden voor andere artsen. Het ongepaste professionele gedrag zou ten onrechte zijn gestoffeerd met de verwijzing naar zes voorvallen. Wat de redenen voor het ontslag betreft, voegt verzoeker een bespreking van drie casussen toe. Wat de derde grief betreft, breidt verzoeker het overzicht uit van de tekortkomingen die de (coördinerend) stagemeesters volgens hem hebben begaan. Voorts voegt hij twee nieuwe onderdelen toe aan de uiteenzetting van de derde grief, met name, dat het verbeterplan niet zorgvuldig werd opgesteld noch uitgevoerd door zijn stagemeester, alsook dat de fouten van de stagemeesters worden afgewenteld op verzoeker.

7. In de laatste memorie repliceert verzoeker op het auditoraatsverslag. Wat de eerste grief betreft, antwoordt verzoeker dat de “crux” van het dossier is dat het aan elkaar hangt van opeenvolgende adviezen, maar dat het eerste advies in de rij onzorgvuldig is, dat het dossier vanaf het begin geen ruimte liet aan verzoeker om te overtuigen dat hij zijn stage zou mogen verderzetten, en dat de argumentatie over de gebrekkige motivering van het advies van de adviescommissie niet nieuw is en dus wel degelijk ontvankelijk. Wat de tweede grief betreft, zet verzoeker uiteen dat het auditoraatsverslag “zeer vlot” over het gegeven gaat dat de motivering van de bestreden beslissing tegenstrijdig is met het administratief dossier en dat het verwijt in het auditoraatsverslag dat hij het

dossier selectief leest, niet correct is. Bovendien zou het auditoraatsverslag een eigen beoordeling van de bestreden beslissing hebben gemaakt. Volgens verzoeker blijkt uit het administratief dossier dat zowel de coördinerend stagemeester als professor D., die mee over de stopzetting van de stage heeft geadviseerd, niet de stopzetting van de stage wensten, maar de voortzetting ervan elders. Verzoeker herhaalt dat een verlenging van de stage niet werd overwogen en dat het woord “ofwel” in artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 geen vrijgeleide geeft om enkel de zwaarste maatregel in overweging te nemen. Voorts mag volgens verzoeker niet worden verwezen naar het globale beeld van verzoeker zoals dat blijkt uit het administratief dossier en betwist verzoeker dat hij nieuwe argumenten zou hebben aangevoerd wat de evaluatie door professor D. betreft. Wat de redenen voor het ontslag betreft, meent verzoeker dat hij wel degelijk mag verwijzen naar de redenen voor de verbreking van de ASO-overeenkomst, ook al vormt die niet het voorwerp van het beroep bij de Raad van State. Wat de derde grief betreft, antwoordt verzoeker, wat het argument betreft dat de evaluatie niet zorgvuldig gebeurde, dat de bestreden beslissing en de eraan voorafgaande adviezen deels tot stand zijn gekomen op basis van aantijgingen waarover hij niet werd gehoord; dat de verwijzing naar het globale plaatje niet rechtvaardigt dat allerlei nieuwe elementen aan het dossier worden toegevoegd; en dat hij met betrekking tot het belang van professor D. om zijn negatieve beoordeling te bevestigen, geen nieuwe draagwijdte noch grondslag geeft aan zijn middel. Wat het gebrek aan materiële onderbouwing van de evaluatie door de stagemeesters betreft, repliceert verzoeker dat hij verschillende elementen heeft aangehaald die erop wijzen dat een verderzetting van de stage mogelijk is. Voorts benadrukt verzoeker dat hij wel degelijk mag opkomen voor zichzelf en zijn carrière, dat hij feiten mag weerleggen en nuanceren, en dat het het departement Zorg toekomt om te bewijzen dat de feiten, zoals weergegeven in het administratief dossier, zich hebben voorgedaan. Wat de argumenten betreft dat het verbeterplan niet zorgvuldig werd opgesteld noch uitgevoerd door zijn stagemeester, alsook, dat de fouten van de stagemeesters worden afgewenteld op verzoeker, betwist verzoeker dat die argumenten niet reeds in het verzoekschrift waren vervat.

Beoordeling

8. Artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017, luidt:

“Als de stagemeester in de loop van of op het einde van de stageperiode van oordeel is dat de kandidaat niet geschikt is voor het uitoefenen van de gekozen discipline, deelt hij dat schriftelijk mee aan de kandidaat en aan de administratie, met vermelding van de motieven waarop hij zijn beoordeling baseert.

De bevoegde erkenningscommissie hoort de kandidaat en de stagemeester. Als de stagemeester bij zijn standpunt blijft, kan de erkenningscommissie een onderzoekscommissie, die bestaat uit ten minste twee van haar leden, belasten met een onderzoek ter plaatse.

Als een onderzoek ter plaatse gebeurt, woont een personeelslid van de administratie dat onderzoek ter plaatse bij.

Als een onderzoek ter plaatse gebeurt, bezorgt de onderzoekscommissie een verslag aan de erkenningscommissie.

De erkenningscommissie adviseert ofwel om een einde te maken aan de stage, ofwel om de stage te laten voortzetten. In het laatste geval adviseert de erkenningscommissie dat de kandidaat een nieuwe stagemeester zoekt en in welke mate de stage die gevolgd is bij de eerste stagemeester, in aanmerking zal worden genomen bij de berekening van de totale stageduur. De kandidaat legt een wijziging van het stageplan ter goedkeuring voor aan de administratie.

Als ook de tweede stagemeester na de uitvoering van het gewijzigde stageplan een ongunstig evaluatie geeft, kan de erkenningscommissie adviseren de kandidaat niet toe te laten zijn stage in de discipline in kwestie voort te zetten.

De administratie bezorgt zijn definitieve beslissing, na een advies van de erkenningscommissie als vermeld in het zesde en het zevende lid, aan de kandidaat, de stagemeester en de coördinerende stagemeester.”

9. Krachtens het zorgvuldigheidsbeginsel moet elk bestuur zich gedragen zoals een voorzichtig en redelijk handelend bestuur, geplaatst in dezelfde omstandigheden. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt onder meer in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten, die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. Het bestuur is onder meer verplicht om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk te onderzoeken, zodat het met kennis van zaken kan beslissen.

Het komt aan verzoeker toe om met concrete gegevens aannemelijk te maken dat de handelwijze van het bestuur niet doet blijken van het vereiste zorgvuldig handelen. Het formuleren door verzoeker van eigen aannames, veronderstellingen en kritieken zonder enig begin van bewijs, volstaat niet om aannemelijk te maken dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

10. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere bestuurshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. Bij de beoordeling van de naleving van de materiële motiveringsplicht is de Raad van State niet bevoegd om zijn oordeel omtrent de feiten in de plaats te stellen van het oordeel van het bestuur. Hij is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of het bestuur is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of het die correct heeft beoordeeld en of het op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot zijn besluit is kunnen komen. Voorts mag enkel met de formeel uitgedrukte motieven rekening worden gehouden.

Aan een overheidsonderzoek kleeft het vermoeden van wettigheid. Om de onwettigheid van de motieven van de beslissing van het bestuur aan te tonen, mag een verzoeker niet volstaan met het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling door het bestuur berust. Het is zaak van verzoeker om aanwijzingen te verschaffen die het vermoeden wettigen of aantonen dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn.

11. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ (hierna: wet van 29 juli 1991) verplichten het bestuur in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoend karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en

dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De belangrijkste bestaansreden van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden.

Hoewel de formelemotiveringsplicht het bestuur er niet toe verplicht uitdrukkelijk te antwoorden op alle door de bestuurse tijdens de procedure opgeworpen argumenten, moet uit de bestreden beslissing wel kunnen worden opgemaakt dat het verweer van de bestuurse daadwerkelijk in de besluitvorming is betrokken. Hieruit volgt dat het bestuur niet uitvoerig moet antwoorden op elk van deze argumenten, noch moet elk argument van verzoeker uitdrukkelijk worden weerlegd. Wel moet impliciet of expliciet blijken dat de argumentatie van de bestuurse in de besluitvorming werd betrokken en moet hieruit minstens impliciet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard.

Bij het onderzoek naar het afdoende karakter van de formelemotiveringsplicht moet voorts worden rekening gehouden met het geheel van de formele motivering en niet met een of meerdere onderdelen van de motivering op zich. De motivering in haar geheel moet immers afdoende zijn.

12. Verzoeker voert in wezen aan dat de bestreden beslissing onzorgvuldig is tot stand gekomen, daar ze zonder meer steunt op de adviezen van de erkenningscommissie en de adviescommissie, waardoor de bestreden beslissing niet steunt op deugdelijke en draagkrachtige motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn. Het middel wordt vanuit dat oogpunt onderzocht.

Eerste grief

13. In wat als een eerste grief kan worden beschouwd, voert verzoeker aan dat het advies van de erkenningscommissie ten onrechte geen rekening houdt met het gevoerde verweer, zodat ook de bestreden beslissing die op dat advies steunt, gebrekkig is. Meer bepaald zou de erkenningscommissie geen rekening hebben gehouden met de verweermiddelen geformuleerd in twee brieven van verzoeker van 29 juli 2024 en 22 november 2024 en een brief van de vader van verzoeker van 25 november 2024. Verzoeker leidt dit af uit het gegeven dat het advies van de erkenningscommissie van 26 november 2024 van die brieven geen melding maakt.

14. In de mate dat deze grief slaat op de brief van de vader van verzoeker van 25 november 2024, stelt de Raad van State vast dat uit de inhoud van die brief wordt geciteerd in het advies van de erkenningscommissie en dat de citeerde argumenten worden beantwoord. Wat deze brief betreft, mist deze grief dus feitelijke grondslag.

15. Het advies van de erkenningscommissie beslaat bijna twaalf pagina's. Uit dat advies blijkt dat het verweer zoals verwoord tijdens de twee hoorzittingen bijzonder omstandig wordt samengevat en weergegeven onder veertien rubrieken genummerd van A tot N en vervolgens al even omstandig wordt beoordeeld en beantwoord, daarbij dezelfde rubrieken volgend. Verzoeker kan in het advies met andere woorden per (groep van) verweermiddel(en) in detail en *in concreto* lezen en begrijpen waarom die door de erkenningscommissie niet worden bijgevalen. Hoe verzoeker in die omstandigheden staande kan houden dat geen rekening is gehouden met zijn verweer, is de Raad van State een raadsel.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat in het advies van de erkenningscommissie geen melding is gemaakt van twee brieven van verzoeker gericht aan de erkenningscommissie, stelt de Raad van State vooreerst vast dat verzoeker niet aanvoert op grond van welke rechtsregel of beginsel van behoorlijk bestuur dit vereist zou zijn. Voorts herhaalt de Raad van State dat de

formelemotiveringsplicht niet zo ver reikt dat het bestuur moet antwoorden op elk van de aangevoerde argumenten. Het volstaat dat blijkt dat de argumentatie van de bestuurde in de besluitvorming werd betrokken en hij hieruit minstens impliciet kan afleiden waarom zijn argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (zie *supra*, nr. 11). Dit is te dezen ontegensprekelijk het geval.

Tot slot wordt erop gewezen dat verzoeker in het verzoekschrift uiteenzet dat de inhoud van elk van die brieven tijdens de hoorzittingen verder werd toegelicht, zodat mag worden aangenomen dat het verweer aangebracht in die brieven mee is opgenomen én beantwoord in het advies van de erkenningscommissie. Minstens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet uiteenzet op welk aspect van zijn verweer niet afdoende is geantwoord.

16. In de mate dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie voor het eerst een aantal specifieke motieven uit het advies van de adviescommissie bekritiseert, alsook bijkomende kritiek uit op het advies van de erkenningscommissie, bemerkt de Raad van State dat verzoeker deze kritiek reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in het verzoekschrift. In die mate geeft verzoeker aldus in wezen, op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan het middel.

Het volstaat immers niet, zoals verzoeker aanneemt in zijn laatste memorie, om in het verzoekschrift aan te voeren dat het advies van de adviescommissie niet is gemotiveerd, om daarop te kunnen voortbouwen in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie met een concrete en omstandige kritiek op dat advies. De nieuwe kritiek van verzoeker in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie is derhalve laattijdig en niet-ontvankelijk.

17. De eerste grief is ongegrond.

Tweede grief

18. In wat als een tweede grief kan worden beschouwd, zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing, in de mate dat ze overweegt dat verzoeker niet geschikt is voor de stage anesthesie-reanimatie, steunt op onjuiste motieven.

19. In dat verband voert verzoeker vooreerst aan dat de coördinerend stagemeeester, zoals blijkt uit het verslag van de zitting van de erkenningscommissie van 24 september 2024, bevestigt dat verzoeker wel degelijk geschikt is voor de stage anesthesie-reanimatie.

20. Allereerst stelt de Raad van State vast dat dit argument van verzoeker getuigt van een zeer selectieve lezing van het verslag van de hoorzitting bij de erkenningscommissie. Uit dat verslag blijkt immers niet dat de coördinerend stagemeeester bevestigt dat verzoeker “wel degelijk geschikt is voor de stage anesthesie-reanimatie”, maar dat zij wijst op een resem tekortkomingen in hoofde van verzoeker, waarna zij verklaart dat zij vindt dat verzoeker een “extra kans mag krijgen in een ander medisch centrum”, een verklaring waarvan professor D. prompt zegt dat hij wat dat betreft van mening verschilt. Voorts verklaart de coördinerend stagemeeester: “Desalniettemin is er nog een hoop werk aan.”

Aan de omstandige motivering vervat in het advies van de erkenningscommissie, die overigens in belangrijke mate steunt op elementen aangebracht door de coördinerend stagemeeester, doet de vermelde verklaring van de coördinerend stagemeeester geen afbreuk. Verzoeker toont met dit argument derhalve niet aan dat de door hem in dit middel aangehaalde rechtsregels en beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden.

De verwijzing door verzoeker in de memorie van wederantwoord naar een e-mail van de coördinerend stagemeeester van 14 mei 2025 en e-mailverkeer met professor D. van 22 en 26 mei 2025, doet niet anders oordelen. Aan de verwerende partij kan niet worden verweten geen rekening te

hebben gehouden met die e-mails, die op het tijdstip van de bestreden beslissing nog niet bestonden. Ten overvloede stelt de Raad van State vast dat die e-mails slaan op een advies aan een diensthoofd in Rotterdam naar aanleiding van een sollicitatie van verzoeker om hem een tweede kans te geven mits duidelijke afspraken, maar geenszins afbreuk doet aan de verklaringen van de coördinerend stagemeester en professor D. voorafgaand aan de bestreden beslissing.

Met de conclusie van verzoeker in de laatste memorie dat uit het administratief dossier blijkt dat de coördinerend stagemeester niet de stopzetting van de stage wenste en dat professor D. dezelfde mening was toegedaan, geeft verzoeker een lezing die niet verenigbaar is met de stukken van het administratief dossier.

21. Ten tweede voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing niet overweegt om verzoeker zijn stage elders te laten verderzetten, eventueel mits een verlenging van de stage.

22. Uit artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 blijkt geenszins dat de verwerende partij uitdrukkelijk moet overwegen of de voortzetting van de stage met een nieuwe stagemeester geen optie is alvorens te besluiten tot de stopzetting van de stage. Er blijkt integendeel uit dat er twee opties zijn, die op gelijke voet staan, met name ofwel een einde maken aan de stage, ofwel de stage laten voortzetten. De verwerende partij beschikt over een discretionaire beoordelingsbevoegdheid om te besluiten tot één van deze opties. Het middelonderdeel mist aldus juridische grondslag.

Ten overvloede wijst de Raad van State erop dat verzoeker in de adviezen die in de bestreden beslissing worden bijgevalen wel degelijk kan lezen – al dan niet impliciet – waarom deze adviesorganen van oordeel waren dat een voortzetting van de stage geen optie was. Zo wordt in het advies van de erkenningscommissie onder meer gewag gemaakt van een wederkerend patroon van incidenten, fouten en gebreken doorheen de tijd, het onvoldoende gevolg geven aan feedback, telkenmale herval in een onprofessionele houding, een gebrek aan

schuldinzicht en aan progressie/groeipotentieel, wat aantoonde dat een andere opleidingsplaats geen soelaas zal bieden en wat maakte dat de feiten wel degelijk zwaar genoeg zijn om een stopzetting te adviseren, en wordt uitdrukkelijk gesteld dat de coördinerende stagemeesters van de drie andere Vlaamse universiteiten die lid zijn van de erkenningscommissie bevestigen dat zij verzoeker niet zullen aanvaarden als kandidaat. In het advies van de adviescommissie wordt onder meer gewezen op de onvoldoende remediëring waardoor de geconstateerde fouten blijven bestaan, het gebrek aan bekwaamheid, het risico voor een veilige en verantwoorde uitoefening van de functie, de structurele problemen op het gebied van attitude en professionaliteit, het niet kunnen garanderen omwille van de aanhoudende tekortkomingen dat de zorg op een veilige manier wordt verleend, wat onaanvaardbare risico's met zich meebrengt.

23. Ten derde voert verzoeker aan dat hij ten onrechte als onkundig wordt beoordeeld.

24. Het auditoraat besluit tot de ongegrondheid van dit middelonderdeel op grond van de volgende overwegingen:

“Verzoeker overloopt daartoe zijn ganse stage en de verschillende stageperiodes. Er moet worden vastgesteld dat hij daarbij opnieuw voorbijgaat aan het geheel van elementen zoals die blijken uit het administratief dossier, en dus het globale beeld, die tot de bestreden beslissing van 27 maart 2025 hebben geleid. Hij pikt alweer zeer selectief die elementen uit die in zijn voordeel kunnen spreken en leidt daaruit dan af dat zijn stage wel degelijk positief is verlopen. Slechts een beperkt aantal andere elementen tracht hij te weerleggen, doch daarbij doet hij niets anders dan deze te minimaliseren. Daarmee zijn die feitelijkheden an sich nog niet weerlegd, laat staan dat hij aldus weerlegt dat op basis van het geheel van de aan de verwerende partij ter beschikking zijnde elementen wel degelijk tot zijn ongeschiktheid en dus stopzetting van zijn stage kon worden besloten.

Waar verzoeker het de Erkenningscommissie, de Adviescommissie en de verwerende partij verwijt dat zij zich enkel zouden vastpinnen op de negatieve elementen, doet hij nu net het tegenovergestelde. Verzoeker focust zich inderdaad zeer eenzijdig op de zogezegde positieve elementen die hij dan nog in zijn voordeel uitlegt, doch verliest daarbij het globale beeld uit het oog. Welnu, het is nu net dat globale plaatje dat de verwerende partij heeft doen beslissen tot een stopzetting van zijn stage omwille van zijn ongeschiktheid. Gelet hierop, zijn die zogezegde positieve elementen toch wel genuanceerder dan verzoeker dat laat uitschijnen, zoals dat ook moge blijken uit het advies van de Erkenningscommissie dat de argumenten van verzoeker m.b.t. die zogezegde positieve elementen weerlegt door deze correct in het globale plaatje te situeren.

Voor zover verzoeker in zijn memorie van wederantwoord bepaalde bemerkingen aangaande zijn stage nog tracht te vergoelijken doordat deze volgens hem niet zwaarwichtiger zijn dan deze voor de gemiddelde arts-specialist in opleiding (ASO), komt hij niet verder dan een loutere en zeer algemene bewering die niet verder concreet gestaafd wordt. Bovendien is ook daarmee het geheel van elementen waarop de bestreden beslissing is gesteund – oftewel het globaal beeld – allerm minst weerlegd. Met die argumentatie doet verzoeker alweer niets anders dan de bemerkingen aangaande zijn stage gewoonweg te minimaliseren.”

Terecht wijst het auditorsverslag erop dat verzoeker volledig voorbijgaat aan de bijzonder omstandige formele motivering van de bestreden beslissing, vervat in de daaraan voorafgaande adviezen, in het bijzonder het advies van de erkenningscommissie. Evenzeer verliest verzoeker uit het oog dat aan een overheidsonderzoek het vermoeden van wettigheid kleeft en dat, om de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissing aan te tonen, hij niet mag volstaan met het louter ontkennen of in vraag stellen van de feitelijke elementen waarop de beoordeling door het bestuur berust. Om het vermoeden van wettigheid te doen wankelen, moet verzoeker aanwijzingen verschaffen die het vermoeden wettigen of aantonen dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn (zie *supra*, nr. 10). Verzoeker doet dat met zijn kritiek niet. Het volstaat immers niet om een reeks positieve elementen aan te halen – die dan nog vaak blijken geven van een zeer gekleurde, eenzijdige visie over een aantal stukken uit het administratief dossier – om de omstandige formele motivering van het advies van de erkenningscommissie te weerleggen. Verzoeker geeft daarmee wel blijk van een eigen visie op één en ander, maar toont geenszins de onjuistheid aan van de schragende motieven van de bestreden beslissing.

In die omstandigheden en na eigen onderzoek ziet de Raad van State geen reden om het anders te zien dan het auditoraat en besluit, de redenering van het auditoraat bijvallend, dat het middelonderdeel ongegrond is.

In de mate dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie nieuwe argumenten ter adstructie van zijn in het verzoekschrift ontwikkelde middel aanvoert, bemerkt de Raad van State dat verzoeker die reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in het verzoekschrift. In die mate geeft

verzoeker aldus in wezen, op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan het middelonderdeel. Ze zijn derhalve laattijdig en niet ontvankelijk.

25. Tot slot voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing uitgaat van onjuiste redenen voor zijn ontslag. Verzoeker verwijt de bestreden beslissing en het daaraan voorafgaande advies van de erkenningscommissie dat zij niet ingaan op de bespreking door verzoeker van de drie casussen die hebben geleid tot de verbreking van zijn ASO-overeenkomst.

26. Dit argument mist feitelijke grondslag. Uit het advies van de erkenningscommissie blijkt immers dat de grieven van verzoeker betreffende die drie casussen worden weergegeven én beantwoord onder de punten E, F en G. Verzoeker kan hierin wel degelijk lezen waarom zijn argumentatie niet wordt bijgevalen.

27. De tweede grief is ongegrond.

Derde grief

28. In wat als een derde grief van worden beschouwd, zet verzoeker uiteen dat de bestreden beslissing ten onrechte geen rekening houdt met het feit dat niet alle (coördinerend) stagemeesters zich hebben gekweten van hun wettelijke verplichtingen.

29. Ten eerste voert verzoeker aan dat de evaluatie door zijn stagemeesters niet zorgvuldig gebeurde en de bestreden beslissing daar ten onrechte geen rekening mee houdt. Verzoeker leidt dit af uit het gegeven dat in het advies van de erkenningscommissie nieuwe feiten aan bod komen, waarop verzoeker nooit is aangesproken in het kader van de evaluatie van zijn stage. Verzoeker bekritiseert dat “men” nog bijkomende verklaringen heeft afgenomen om het advies van de erkenningscommissie verder te stofferen, onder meer van professor H. en dokter F. Voorts meent verzoeker dat zijn evaluatie niet zorgvuldig kan zijn gebeurd, omdat er een grote discrepantie bestaat tussen, eensdeels, de

verklaringen van dokter V. en dokter E., en, anderdeels, de verklaringen van verzoeker, wat de casussen betreft die tot het ontslag van verzoeker hebben geleid.

30. In de mate dat verzoeker bekritiseert dat “men” nog bijkomende verklaringen heeft afgenomen om het advies van de erkenningscommissie te stofferen, wijst de Raad van State erop dat luidens artikel 13, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 24 februari 2017 de erkenningscommissie een onderzoekscommissie, die bestaat uit ten minste twee van haar leden, kan belasten met een onderzoek ter plaatse. Uit de aanhef van het advies van de erkenningscommissie blijkt dat dit precies is wat zij heeft gedaan en dat de onderzoekscommissie onder meer professor H. en dokter F. heeft gehoord. De kritiek van verzoeker mist aldus juridische grondslag.

Verzoeker wordt om dezelfde redenen niet bijgevalen in het standpunt dat hij over de feiten vermeld in de bijkomende verklaringen enkel kon worden aangesproken in het kader van zijn evaluatie. Het initiatief om bijkomende personen te horen middels een onderzoekscommissie gaat bovendien uit van de erkenningscommissie, niet van zijn evaluatoren.

Het argument van verzoeker dat zijn evaluatie niet zorgvuldig kan zijn gebeurd, omdat er een grote discrepantie bestaat tussen de verklaringen van dokter V. en dokter E. en die van verzoeker, wat de casussen betreft die tot het ontslag van verzoeker hebben geleid, wordt evenmin bijgevalen. Verzoeker geeft met die kritiek weliswaar blijk van een eigen visie op die casussen, maar maakt geenszins aannemelijk dat de beoordeling daarvan in het advies van de erkenningscommissie onjuist zou zijn. Het formuleren door verzoeker van eigen aannames, veronderstellingen en kritieken zonder enig begin van bewijs, volstaat niet om aannemelijk te maken dat de bestreden beslissing op een onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen (zie *supra*, nr. 9).

In de mate dat verzoeker in zijn memorie van wederantwoord een mogelijke verklaring aanvoert voor de onzorgvuldige evaluatie, bemerkt de Raad van State dat verzoeker die reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in

het verzoekschrift. In die mate geeft verzoeker aldus in wezen, op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan zijn middel. Deze nieuwe argumentatie is derhalve laattijdig en niet ontvankelijk.

31. Ten tweede voert verzoeker aan dat zijn evaluatie door de stagemeeesters niet materieel is gemotiveerd en de bestreden beslissing daar ten onrechte geen rekening mee houdt. Volgens verzoeker is de materiële motiveringsplicht geschonden, omdat de evaluaties van de stagemeeesters ook positieve punten bevatten die niet mogen worden geminimaliseerd. Voorts bekritiseert verzoeker dat hem wordt verweten dat hij de feiten zou minimaliseren en zijn verantwoordelijkheid zou afschuiven op anderen.

32. Zoals hiervoor werd uiteengezet, volstaat het niet, om de onwettigheid van de motieven van de bestreden beslissing aan te tonen, om de feitelijke elementen waarop de beoordeling door het bestuur berust louter te ontkennen of in vraag te stellen; verzoeker moet aannemelijk maken dat de door het bestuur in aanmerking genomen gegevens niet juist zijn. Bovendien moet de motivering van een beslissing steeds in haar geheel worden bekeken (zie *supra*, nrs. 10 en 11).

In zijn kritiek beperkt verzoeker zich tot het zich zeer selectief toespitsen op enkele positieve punten uit zijn evaluaties en het standpunt dat hij wel degelijk één en ander mag minimaliseren, gelet op het grote belang van de bestreden beslissing voor zijn carrière. Daargelaten dat het verzoeker inderdaad vrij staat om zich de verweren zoals hij meent dat te moeten doen, met inbegrip van het minimaliseren van wat hem wordt verweten en het vestigen van de aandacht op positieve elementen, betekent dat nog niet dat de verwerende partij in dat verweer moet meegaan en dat zij, door dat verweer niet bij te vallen, de materiële motiveringsplicht zou schenden. Zoals hierboven is vastgesteld (zie *supra*, nr. 15) is het advies van de erkenningscommissie waarop de bestreden beslissing steunt, zeer omstandig gemotiveerd. Naast positieve elementen, blijkt uit die formele motivering op welke motieven de bestreden beslissing berust. De punctuele kritiek van verzoeker brengt de formele motivering als geheel gelezen

niet aan het wankelen. Ook het argument in de laatste memorie dat hij verschillende elementen heeft aangehaald die erop wijzen dat een verderzetting van de stage mogelijk is, doet om dezelfde reden niet anders oordelen. Dit middelonderdeel kan daarom niet tot de nietigverklaring leiden.

33. In de mate dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en laatste memorie aanvullend aanvoert dat het verbeterplan niet zorgvuldig werd opgesteld noch uitgevoerd door zijn stagemester, alsook dat de fouten van de stagemesters worden afgewenteld op verzoeker, bemerkt de Raad van State dat verzoeker dit reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in het verzoekschrift. In die mate geeft verzoeker aldus in wezen, op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan zijn middel. Deze argumenten zijn derhalve laattijdig en niet ontvankelijk.

34. De derde grief is ongegrond.

Conclusie

35. Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

36. In het verzoekschrift voert verzoeker in het tweede middel de schending aan van het redelijkheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht. Hij zet uiteen dat de bestreden beslissing niet als redelijk kan worden beschouwd. Verzoeker bekritiseert dat het verbetertraject al na drie van de acht weken werd beëindigd en is van oordeel dat hij een redelijke periode moet krijgen om tegemoet te komen aan de werkpunten. Volgens verzoeker lijkt het er sterk op dat het verbetertraject louter *pro forma* werd opgesteld, wat hij afleidt uit bepaalde uitspraken van leden van de erkenningscommissie en bepaalde overwegingen in het advies van de erkenningscommissie.

37. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting van het middel en vult het aan met een repliek op de memorie van antwoord. Verzoeker voert aan dat hij, in tegenstelling tot wat de verwerende partij oordeelt, geen echte remediëringskansen heeft gekregen. Voorts oppert hij een nieuwe hypothese, met name dat de coördinerend stagemeester wel in eer en geweten een verbetertraject heeft opgelegd, maar dat haar bevoegdheid “door anderen” terzijde is geschoven en zij “wellicht” werd aangespoord om dit verbetertraject vroegtijdig af te breken. Tot slot voegt verzoeker toe dat het dossier zou getuigen van een tunnelvisie ten aanzien van hem.

38. In de laatste memorie repliceert verzoeker op het auditoraatsverslag. Hij zet uiteen dat de beoordeling in het auditoraatsverslag als een persoonlijk, subjectief oordeel aanvoelt. Bovendien meent hij dat de feiten in het auditoraatsverslag verkeerd worden voorgesteld, omdat het verbetertraject werd stopgezet, nadat het pas positief was geëvalueerd. Verzoeker geeft aan niet te begrijpen waarom de perceptie plots zo gekeerd is tegen hem, wat hij ook op de werkvloer merkte. Wat de drie casussen van 17 en 19 juni 2024 betreft, voert verzoeker aan dat het auditoraatsverslag deze ten onrechte bestempelt als potentieel levensbedreigend of als een onverantwoorde nalatigheid en gaat hij nogmaals uitvoerig in op die casussen. Voorts spreekt verzoeker tegen dat hij niet anders doet dan de vaststellingen minimaliseren en verwijst hij naar een verklaring van de coördinerend stagemeester om het standpunt te staven dat er sprake was een tunnelvisie ten aanzien van hem.

Beoordeling

39. Een schending van het redelijkheidsbeginsel (of van het evenredigheidsbeginsel, dat er een bijzondere toepassing van is) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat het bestuur bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat het de hem toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Van een schending van het redelijkheidsbeginsel (en van het

evenredigheidsbeginsel) kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen. De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidsstoezicht enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of het bestuur op grond van de juiste en correct beoordeelde feitelijke gegevens, in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Het komt de Raad van State evenwel niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van het bevoegde bestuur.

De Raad van State gaat bij de beoordeling van de redelijkheid of de evenredigheid van de bestreden beslissing uit van de feiten zoals ze blijken uit de bestreden beslissing en waarvan verzoeker de onwettigheid niet heeft aangetoond, getoetst aan de door verzoeker in het middel aangevoerde argumenten die volgens verzoeker doen blijken dat de bestreden beslissing het redelijkheids- of het evenredigheidsbeginsel miskent.

40. Gelet op de hiervoor geschetste draagwijdte van het redelijkheidsbeginsel, kan verzoeker in één middel niet tegelijk de schending van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De Raad van State begrijpt uit de uiteenzetting van het middel – dat “in ondergeschikte orde” wordt opgeworpen – dat het wel degelijk vertrekt van de hypothese dat de bestreden beslissing steunt op motieven die in rechte en in feite juist zijn.

41. In de mate dat verzoeker het onredelijk karakter van de bestreden beslissing afleidt uit het voortijdig beëindigen van het verbetertraject, stelt de Raad van State vast dat uit de brief van 4 juli 2024 van de coördinerend stagemeeester aan het departement Zorg blijkt waarom het verbetertraject voortijdig werd stopgezet:

“[...]”

Ondanks dit opvolgtraject deden zich meerdere incidenten voor die in samenspraak met de juridische dienst van het UZ Gent geleid hebben tot de onmiddellijke stopzetting van het contract met [verzoeker] wegens zware fout op grond van artikel 14 van de ASO-overeenkomst [...].

De bovengenoemde ontwikkelingen in de opleiding van [verzoeker], evenals het totale gebrek aan vertrouwen van de supervisors van de dienst Anesthesie in het UZ Gent, brengen mij ertoe het verzoek in te dienen om het stageplan te beëindigen.”

Verzoeker maakt niet aannemelijk dat gelet op deze redenen de voortijdige beëindiging van het verbetertraject onredelijk is, noch dat de verwerende partij niet in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Uit de hiervoor weergegeven brief van 4 juli 2024 blijkt voorts dat de speculaties van verzoeker over de redenen waarom een verbetertraject werd opgelegd doch voortijdig stopgezet, feitelijke grondslag missen.

Verzoeker ontkent dat hij een gebrek aan theoretische kennis zou hebben, doch slaagt er niet in de desbetreffende concrete vaststellingen en argumenten in het administratief dossier en de adviezen waarop de bestreden beslissing steunt, te weerleggen. Deze loutere ontkenning geeft derhalve evenmin blijk van onredelijkheid in hoofde van de verwerende partij.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat er sprake is van een tunnelvisie, daar de erkenningscommissie en de adviescommissie alles aan verzoeker als negatief beschouwen en men zelfs nog aanvullende verklaringen heeft ingezameld, opdat het dossier toch maar voldoende negatief zou uitvallen, stelt de Raad van State vast dat verzoeker er niet in is geslaagd de wettigheid van de motieven van de beoordelingen door die adviesorganen in het gedrang te brengen. Het gegeven dat die adviezen geen fraai beeld over verzoeker schetsen, impliceert evenwel niet dat ze noodzakelijkerwijze van een tunnelvisie getuigen. Wat de kritiek betreft dat nog bijkomende verklaringen werden verzameld om het advies van de erkenningscommissie te stofferen, verwijst de Raad van State naar wat hij daarover hiervoor heeft uiteengezet (zie *supra*, nr. 30). Voorts blijkt uit het administratief dossier dat dit niet uitsluitend negatieve opmerkingen over de stage van verzoeker bevat, maar dat de positieve bemerkingen niet opwegen tegen de motieven die tot de bestreden beslissing hebben geleid. Verzoeker maakt niet

aannemelijk dat er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de bestreden beslissing, dat het niet denkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen.

Evenmin zet verzoeker uiteen waarom de afwezigheid van schade aan patiënten, collega-zorgverleners of het ziekenhuis de bestreden beslissing onredelijk zou maken.

42. Het tweede middel is ongegrond.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

43. In het verzoekschrift voert verzoeker in het derde middel de schending aan van het evenredigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en de formele motiveringsplicht. Hij zet uiteen dat de bestreden beslissing niet noodzakelijk was om het beoogde doel te bereiken en dat men ook anders had kunnen oordelen, door een opvolging door de erkenningscommissie op te leggen of de stage in een ander ziekenhuis te laten voortzetten. Voorts beargumenteert verzoeker dat er een wanverhouding bestaat tussen de feiten en de bestreden beslissing. Volgens verzoeker wordt hij bovendien buitensporig geraakt in zijn belangen, doordat hij zich niet langer kan specialiseren in de anesthesie-reanimatie, terwijl niet is aangetoond dat de zorgkwaliteit of de patiëntveiligheid in die mate in het gedrang waren, dat de bestreden beslissing de enige resterende optie was.

44. In de memorie van wederantwoord herneemt verzoeker de uiteenzetting van het middel en repliceert hij op het standpunt van de verwerende partij dat verzoeker geen ander ziekenhuis vermeldt dat bereid zou zijn om hem een stageplek te bieden. Verzoeker wijst er in dat verband op dat hij verschillende aanbevelingsbrieven heeft voorgelegd, dat professor D. en professor M. als

referentie willen optreden en dat hij een nieuwe werkplek als vrije assistent heeft gevonden.

45. In de laatste memorie preciseert verzoeker dat dit middel slechts geldt in de mate dat de Raad van State van oordeel is dat het departement Zorg erin slaagt om de feiten en de toerekening aan verzoeker te bewijzen. Hij benadrukt dat de stopzetting van de stage onevenredig is en dat de verwerende partij ook had kunnen beslissen om de stage elders te laten voortzetten.

Beoordeling

46. De draagwijdte van het redelijkheidsbeginsel of van het evenredigheidsbeginsel, dat er een bijzondere toepassing van is, alsook de gevolgen daarvan, zijn hiervoor uiteengezet (zie *supra*, nrs. 39-40). Er wordt naar verwezen.

47. In de mate dat verzoeker aanvoert dat de bestreden beslissing niet noodzakelijk was om het beoogde doel te bereiken en dat men ook voor een andere maatregel had kunnen kiezen, herhaalt de Raad van State dat hiervoor is vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de onwettigheid aan te tonen van de dragende motieven van de bestreden beslissing, met inbegrip van de afweging waarom het verderzetten van de stage elders geen optie is (zie *supra*, nrs. 22 en 24).

48. Uit het loutere gegeven dat de verwerende partij besloot tot de stopzetting van de stage en niet tot de voortzetting elders, volgt *ipso facto* niet dat die beslissing onredelijk is. Verzoeker moet daarvoor immers aantonen dat de bestreden beslissing inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of dat er een zodanige wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een ander zorgvuldig handelend bestuur in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen. Verzoeker doet dit niet met het louter

poneren van het standpunt dat de feiten niet zwaarwichtig genoeg zijn om de bestreden beslissing te kunnen verantwoorden.

49. Ook de andere argumenten van verzoeker tonen niet aan dat er een wanverhouding bestaat tussen de feiten en de bestreden beslissing en, bijgevolg, dat de verwerende partij onredelijk heeft gehandeld.

Dit blijkt niet uit het gegeven dat een verbetertraject werd opgesteld. Zoals blijkt uit het administratief dossier, deden zich immers nog belangrijke incidenten voor na de start van dit verbetertraject, die hebben geleid tot de verbreking van de ASO-overeenkomst met onmiddellijke ingang wegens zware fout.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat het online posten van een foto van een patiënt de zwaarste fout is die hem wordt verweten, maar daar op dat ogenblik geen concreet gevolg aan werd gekoppeld, isoleert verzoeker ten onrechte dit feit uit het geheel aan feiten en vaststellingen die tot de bestreden beslissing hebben geleid. Deze geïsoleerde kritiek toont niet aan dat de bestreden beslissing in haar geheel beschouwd, onredelijk is.

De kritiek van verzoeker op het gegeven dat de verwerende partij iedere fout of verzuim samenneemt, doet evenmin anders oordelen. Verzoeker zet immers niet uiteen waarom niet alle vastgestelde feiten in aanmerking zouden mogen worden genomen, laat staan waarom dit onredelijk zou zijn.

Het loutere gegeven dat verzoeker de verbreking van de ASO-overeenkomst aanvecht voor de arbeidsrechtbank, toont evenmin de onevenredigheid van de bestreden beslissing aan. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de verwerende partij de uitspraak van de arbeidsrechtbank zou moeten afwachten.

In de mate dat verzoeker aanvoert dat hij buitensporig wordt geraakt in zijn belangen, merkt de Raad van State vooreerst op dat de verwerende

partij er in de memorie van antwoord op wijst dat verzoeker steeds een nieuw stageplan kan indienen, zodat de bestreden beslissing geen definitief einde maakt aan verzoekers carrièremogelijkheden. Verzoeker spreekt dit in zijn memorie van wederantwoord niet tegen.

Met de argumenten, tot slot, dat het “verwonderlijk” is dat “de bepalende factor, zijnde de omgeving van het UZ Gent” niet wordt weggenomen, zodat de erkenningscommissie kon nagaan “of het nu werkelijk enkel aan [verzoeker] zou liggen, dan wel [aan] een jammerlijke *mismatch* tussen hem en (de artsen in) het ziekenhuis”, alsook, dat nooit is aangetoond dat de zorgkwaliteit of de patiëntveiligheid in die mate in het gedrang zijn gekomen dat de stopzetting de enige mogelijke maatregel was, geeft verzoeker weliswaar een geheel eigen kijk op de feiten, maar overtuigt hij geenszins dat de bestreden beslissing, gelet op de omstandige motivering die eraan ten grondslag ligt, getuigt van onredelijkheid.

50. In de mate dat verzoeker in de memorie van wederantwoord en de laatste memorie nieuwe argumenten ter adstructie van zijn in het verzoekschrift ontwikkelde middel aanvoert, bemerkt de Raad van State dat verzoeker die reeds had kunnen aanvoeren en ontwikkelen in het verzoekschrift. In die mate geeft verzoeker aldus in wezen, op laattijdige en niet-ontvankelijke wijze, een nieuwe grondslag aan zijn middel. Ze zijn derhalve laattijdig en niet ontvankelijk.

51. Het derde middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 400 euro, een bijdrage van 52 euro en een rechtsplegingsvergoeding van 924 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van verzoeker niet bekendgemaakt.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op acht juni tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Chantal Bamps,	kamervoorzitter,
Peter Sourbron,	staatsraad,
Ann Coolsaet,	staatsraad,
bijgestaan door	
Ilse Anné,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Ilse Anné

Chantal Bamps